

SPRAWOZDANIE

z posiedzenia Zarządu Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych,

odbytego w Warszawie w dniu 11 maja 1938 pod przewodnictwem prezesa p. Dra Grubera, przy udziale członków Zarządu pp.: Gawła, Gizelli, Goepferta, Dra Hutha, pułk. Jasińskiego, Kopffa, Leśniewskiego, Matuskiewicza, Mierzejewskiego, Dra Spissa i Szkoekiego.

Po zagajeniu posiedzenia przystąpiono do odczytania protokółów z Walnego Zebrania w dniu 22 marca br. i z posiedzenia Zarządu z dnia 11 kwietnia br.

Postanowiono uzupełnić protokół Walnego Zebrania z 22 marca br. aneksem, albowiem protokół spisany przez poprzedniego sekretarza, nie daje obrazu rzeczywistego przebiegu powyższego zebrania.

Sprawozdanie z czynności Zarządu za ubiegły miesiąc wykazało wielką energię i sprężystość Prezydium w działaniach i interwencjach u Władz Naczelnych w sprawach poruszonych na poprzednim posiedzeniu.

Obfita korespondencja, która wpłynęła w ostatnim miesiącu świadczy, że Zrzeszenia w całej Polsce przyjęły z ulgą dokonane zmiany w Zarządzie, przy czym wyszło na jaw, że pisma za czasów poprzedniego Zarządu leżały po kilka miesięcy bez odpowiedzi. Na niektóre, wymagające umotywowanej informacji, nie odpowiadano wogóle.

Uchwalono ostateczną redakcję regulaminu posiedzeń i działalności Zarządu. Regulamin ten zostanie podany do wiadomości Zrzeszeń w jednym z następnych numerów „Emeryta”.

Wybrano Komisję do opracowania regulaminu dla Sądu Honorowego. W skład Komisji weszli pp. Dr Huth, płk. Jasiński i Dr Spiss.

Uchwalono zwrócić się do tych Zrzeszeń, które nie odpowiedziały na apel, ogłoszony w „Emerycie” z dnia 15 kwietnia br. o rychłe zadość uczynienie wezwaniu,

albowiem statystyka zrzeszonych jest dla Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych podstawą działania.

Również nie są dla Zarządu Związku obojętne, ani imienne składy Zarządów towarzystw zrzeszonych, ani też ich działalność za rok ostatni, gdyż z tych danych poznaje się sprężystość działania Zarządów.

Zarząd Związku za pośrednictwem „Emeryta” prosi Zrzeszenia o niezwłoczne nadesłanie powyższych danych i odpisów statutów, oraz o zapłacenie zaległych składek.

Adres Związku Polskich Zrzeszeń Emerytalnych brzmi: Warszawa, ul. Zielna 46 m 5. Konto czekowe P. K. O. 3134.

Istnieją w Polsce Zrzeszenia Emerytalne, które wogóle nie mają oparcia o Związek, gdyż dotychczas nie zgłosiły swego przystąpienia. Takie Zrzeszenia nie mają racji istnienia, gdyż jako chodzące luzem nie dla emerytów dziać się nie są w stanie, a samo ściąganie składek od członków nie jest celem żadnego stowarzyszenia.

Członkowie tych Zrzeszeń powinni wpłynąć na Zarządy, by niezwłocznie zgłosiły swoje przystąpienie do Związku.

Powyższe uchwały Zarządu podajemy do wiadomości wszystkich Zrzeszeń, wstrzymując się na razie od wymienienia — znanych nam — stowarzyszeń, pozostających dotychczas poza organizacją.

Po powzięciu doniosłych uchwał w sprawach organizacyjnych i w sprawach obrony interesów zawodowych, przewodniczący zamknął zebranie.

Jednomysłność panująca wśród członków Zarządu, wzajemna ufność w celowość wszystkich pociągnięć, dają gwarancję owocnej działalności Zarządu Związku.

Zyg.

OBOWIĄZEK WŁADZ

odpowiadania na pisma stron.

Z licznych stron otrzymujemy zapytania, jak należy postępować w wypadkach, gdy na podania, pisma, wnioski, odwołania lub zażalenia, wniesione do władz i urzędów nie otrzymuje się odpowiedzi? — Z jakich przyczyn to się dzieje?

Nie wdając się w roztrząsanie przyczyn, dla których władze nasze nie odpowiadają na pisma obywateli, podajemy do wiadomości ogólnej, iż rozporządzenie Prezyd. R. P. z dnia 22 marca 1928 Dz. Ust. Nr. 36, poz. 341 o postępowaniu administracyjnym, nakłada na władze i urzędy obowiązek szybkiego i rzeczowego załatwiania spraw a nawet ustanawia pewne terminy i rygory, zawarte w przepisach art. 14, 68 do 71 powyższego rozporządzenia, które ujęte są w sposób następujący:

Prawo dowiadywania się o bieżącą sprawę.

Osoby interesowane i ich pełnomocnicy mają prawo w godzinach do tego przeznaczonych dowiadywać się o bieżącą sprawę.

Obowiązek władzy szybkiego załatwiania spraw.

Sprawy należy załatwiać bez niepotrzebnej zwłoki i przytem tak, aby nie cierpiał interes publiczny, ani uprawnione interesy osób prywatnych.

Sprawy, które nie wymagają zbierania przedwstępnych informacji, dochodzeń, opinii itp., winny być załatwiane z reguły niezwłocznie, o ile możliwości w formie ustnej i bezpośredniej, zarówno w stosunku do osób, które zgłaszają się w urządzie, jakoteż przy sposobności wyjazdów służbowych poza siedzibą urzędu.

Załatwiając sprawę pisemnie, należy to czynić z możliwym pośpiechem, w każdym razie tak, aby sprawa została przez władzę administracji ogólnej w zakresie administracji spraw wewnętrznych zakończona najpóźniej w ciągu 3 miesięcy, a jeżeli sprawa ma być

w myśl obowiązujących przepisów załatwiona po porozumieniu się z inną władzą — najpóźniej w ciągu 5 miesięcy, o ile poszczególne przepisy nie ustalają terminów innych. Do wszystkich spraw, załatwianych przez inne władze i w innym zakresie, niż wymienione w ustępie powyższym, terminy 3 i 5 miesięcy przedłuża się do 6 miesięcy.

Do tych terminów nie wlicza się: a) terminów specjalnych, przewidzianych w poszczególnych przepisach prawnych dla dopełnienia warunków, przez te przepisy wymaganych, b) okresów zwłoki, spowodowanych bądź wyraźną winą osób zainteresowanych, bądź okolicznościami niezależnymi od władzy decydującej. Terminy wskazane nie mają również zastosowania w wypadkach wstrzymania postępowania administracyjnego.

Środki zaradcze przeciw zwłoce.

O ile w terminie wskazanym wyżej (3, 5, względnie 6 miesięcy) sprawa nie zostanie całkowicie załatwiona, a poszczególne przepisy prawne nie przewidują skutków szczególnych na wypadek braku decyzji władzy w ciągu pewnego okresu czasu, strona ma prawo żądać przekazania sprawy do instancji wyższej celem jej załatwienia.

Podanie strony władza winna przekazać do instancji wyższej najdalej w ciągu 3 dni, bądź z aktami sprawy, bądź z wyjaśnieniami, że sprawa nie mogła być załatwiona w terminie z powodu okoliczności, przewidzianych wyżej.

Władza wyższa, która załatwia sprawę za władzę niższą, działa w charakterze tej instancji, za którą spełnia tę czynność.

Od takich orzeczeń, wydanych za władzę niższą odwołanie, jeżeli jest dopuszczalne, rozstrzyga władza instancyjnie wyższa od władzy rozstrzygającej.